

SİVAS KONGRESİ BEYANNAMESİ

(Osmanlı Türkçesi)

Sivas
11 Eylül 335

Bihi

Umumi Kongre Beyannamesidir

Bütün milletçe malum olan mehalik-i hariciye ve dahiliyenin tevlit etmiş olduğu intibah-ı milliden doğan kongremiz mukarrerat-ı atiyeyi itihaz etmiştir.

1. Devlet-i Aliyye-i Osmaniye ile Düvel-i İtilâfiye arasında münakit mütarekenamenin imza olunduğu 30 Teşrinievvel 334 tarihindeki hudumuz dahilinde kalan ve her noktası İslâm ekseriyet-i kahiresiyle meskûn olan Memalik-i Osmaniye aksamı yekdiğerinden ve camia-ı Osmaniyyeden gayr-i kabil-i tecezzi ve hiçbir sebeple iftirak etmez bir küll teşkil eder; memalik-i mezkurede yaşayan bi'l-cümle anasır-ı İslamiye yekdiğerine karşı hürmet-i müteakabile ve fedakarlık hissiyatıyla meşhun ve hukuk-ı ırkiye ve ictimaiyeleriyle şerait-i muhitiyelerine tamamıyla riayetkâr öz kardeşirler.

2. Camia-i Osmaniyenin tamamiyeti ve istiklal-i millîmizin temini ve makam-ı mualla-yı hilâfet ve saltanatın masuniyeti için Kuva-yı Milliyyeyi âmil ve irade-i milliyeyi hakim kılmak, esas-ı katidir.

3. Memalik-i Osmaniyenin herhangi bir cüzüne karşı vaki olacak müdahale ve işgale ve bilhassa vatanımız dâhilinde müstakil birer Rumluk ve Ermenilik teşkili gayesine matuf harekâta karşı Aydın, Manisa, Balıkesir cephelerinde mücahedât-ı milliyede olduğu gibi müttehiden müdafaa ve mukavemet esas-ı meşrûû kabul edilmiştir.

4. Öteden beri aynı vatan içinde birlikte yaşadığımız bi'l-cümle anasır-ı gayr-i Müslimenin her türlü müsavat-ı hukukiyeleri tamamıyla mahfuz olduğundan, anasır-ı mezkureye hakimiyet-i siyasiye ve muvazenet-i ictimaiyemizi ihlâl edecek imtiyazât i'tâsı kabul edilmeyecektir.

5. Hükümet-i Osmaniye bir tazyik-i harici karşısında memleketimizin her hangi bir cüz'ünü terk ve ihmal etmek ızdırarında bulunduğu takdirde makam-ı hilâfet ve saltanatla vatan ve milletin masuniyetle tamamiyetini kâfi her türlü tedabir-i mukarrerat ittihaz olunmuştur.

6. Düvel-i İtilafiyece mütarekenamenin imza olunduğu 30 Teşri-nievvel 1334 tarihindeki hududumuz dâhilinde kalıp azîm-i ekseriyet-i İslamiye ile meskûn olan ve harsını ve medenî faikiyeti Müslümanlara ait bulunan vahdet-i mülkiyemizin taksimi nazariyesinden bi'l-külliyeye feragatle bu topraklar üzerindeki hukuk-ı tarihiye, ırkiye, diniye ve coğrafiyemize riayet edilmesine ve bu muğayir teşebbüsatin iptaline ve bu suretle hak ve adle müstenid bir karar ittihaz olunmasına intizar ederiz.

7'nci Madde aynen.

8'nci Madde aynen.

9. Vatan ve milletimizin maruz olduğu mezalim ve âlâm ile ve tamamen aynı gaye ve maksatla vicdan-ı milliden doğan vatanî ve millî cemiyetlerin ittihadından mütehassıl kitle-i umumiye bu kere (Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti) unvanıyla tevsim olunmuştur. Bu cemiyet her türlü fırkacılık cereyanlarından ve ihtirasat-ı şahsiyeden külliye müberra ve münezzehdir. Bi'l-cümle Müslüman vatandaşlarımız bu cemiyetin âzâ-yı tabiiyesindendirler.

10. Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyetinin 4 Eylül 335 tarihinde Sivas şehrinde in'ikad eden umumi kongresi tarafından maksad-ı mukaddesi takip ile teşkilat-ı umumiye için bir (Heyet-i Temsiliye) intihap edilmiş ve köylerden vilayet merkezlerine kadar bi'l-cümle teşkilat-ı milliye takviye ve tevhid olunmuştur.

Umumi Kongre Heyeti

SİVAS KONGRESİ BEYANNAMESİ (Günümüz Türkçesi)

Sivas Genel Kongre Bildirisidir

SİVAS
11 Eylül 1919

Bütün milletçe bilinen dış ve iç tehlikelerin doğurmuş olduğu millî uyanıştan doğan kongremiz aşağıdaki kararları almıştır:

1. Yüce Osmanlı Devletiyle İtilaf devletleri arasında resmi olarak kabul edilmiş mütarekenamenin onaylandığı 30 Ekim 1918 tarihindeki sınırlarımız içinde kalan ve her noktasına güçlü İslam çoğunluğu yerleşmiş bulunan Osmanlı ülkesi kesimleri, birbirinden ve Osmanlı topluluğundan ayrılması mümkün olmayan ve hiçbir sebeple, bölünme kabul etmez bir bütün oluşturur. Sözü edilen ülkelerde yaşayan bütün İslam unsurları birbirlerine karşılıklı saygı ve fedakârlık duygularıyla dolu sosyal ve kanunî haklarıyla çevre şartlarına bütünüyle saygılı öz kardeşirler.

2. Osmanlı toplumunun bütünlüğünün ve millî bağımsızlığımızın sağlanması ve yüce hilafet ve padişahlık makamının korunması için millî güçleri yapıcı ve millî iradeyi hakim kılmak, kesin esastır.

3. Osmanlı ülkelerinin herhangi bir parçasına karşı meydana gelecek müdahale ve işgale ve özellikle vatanımız içinde bağımsız birer Rumluk ve Ermenilik kurma amacına dönük hareketlere karşı Aydın, Manisa, Balıkesir cephelerinde yapılan millî savaşta olduğu gibi birleşik olarak savunma ve direnme esası meşru kabul edilmiştir.

4. Öteden beri aynı vatan içinde birlikte yaşadığımız Müslüman olmayan bütün unsurların her türlü hukuku, eşitlikleri tamamıyla korunmuş olduğundan adı geçen unsurlara siyasî hâkimiyet ve toplum denge-mizi bozacak ayrıcalıklar verilmesi kabul edilmeyecektir.

5. Osmanlı hükümeti bir dış baskı karşısında ülkemizin herhangi bir parçasını terk veya ihmal etmek mecburiyetinde bulunduğu takdirde hilafet ve saltanat makamıyla vatan ve milletin korunması ve bütünlüğünü sağlayacak her türlü tedbir alınmıştır.

6. İtilaf devletlerince mütareke metninin onaylandığı 30 Ekim 1918 tarihindeki sınırlarımız içinde kalıp büyük İslam çoğunluğunun yerleşmiş olduğu ve hürriyeti ve medeniyet üstünlüğü Müslümanlara ait bulunan mülk birliğimizin parçalanması görüşünden bütünüyle vazgeçilmek suretiyle bu topraklar üzerindeki tarihimiz, ırkımız ve dinimiz ve coğrafi haklarımıza saygı gösterilmesini ve buna aykırı girişimlerin hükümsüz bırakılmasını ve bu suretle hak ve adalete dayanan bir karar alınmasını bekleriz.

7. Aynen (Erzurum kongresi beyannamesinin 7 nci maddesi)

8. Aynen (Erzurum kongresi beyannamesinin 8 nci maddesi)

9. Vatan ve Milletimizin uğradığı işkence ve elemelerle ve tamamen aynı amaç ve niyetle millî vicdandan doğan millî ve vatanî derneklerin birleşmesinden meydana gelen bütün toplum bu kere (Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti) unvanıyla adlandırılmıştır. Bu dernek, her türlü particilik akımlarından ve kişisel ihtiraslardan tamamıyla uzak ve arınmıştır. Bütün Müslüman vatandaşlarımız bu cemiyetin tabîi üyelerindendir.

10. Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyetinin 4 Eylül 1919 tarihinde Sivas şehrinde toplanan genel kongresi tarafından kutsal amacını izlemekle genel kuruluşları idare için bir temsil heyeti seçilmiş ve köylerden il merkezlerine kadar bütün milli kuruluşlar güçlendirilmiş ve birleştirilmiştir.

Genel Kongre Kurulu